

Tijd is te *Waardevol* om niet te delen

ZINGEVENDE TEKSTEN

DAG VAN DE MENSEN MET EEN CHRONISCHE ZIEKTE 2022

Dag van de mensen met een chronische ziekte 2022

Intro

Het centrale thema voor de Dag van de Mensen met een Chronische Ziekte is **creativiTIJD**. Vanuit basiswerkingen delen mensen veel tijd met elkaar. Tijd delen brengt mensen in verbinding, jong en oud, ziek en gezond, met zichzelf en elkaar. Dit kan op zoveel manieren, dat enige creativiteit wel van pas komt. Tijd delen doet wat met een mens. Het verhoogt je veerkracht, ondersteunt je creatieve talenten en doorbreekt eenzaamheid. En net dat is het doel van Samana

Tijd is ook het sleutelbegrip in het project CreativiTIJD, meer details vind je op www.creativitiijd-samana.be.

Uitnodiging

In dit document vind je een aantal teksten terug die je kan inzetten om tijdens een samenkomst in jouw basiswerking een zingevend moment te doen in kader van creativiTIJD. Een manier om mensen open te inspireren.

Voel je vrij om de teksten verder naar je hand te zetten.

Dit jaar zijn er ook een aantal gedichten uitgewerkt door de bloggers van CreativiTIJD. Deze gedichten kan je ook inzetten om een samenkomst zinvol te openen.

Voor Samana staan de christelijke waarden voorop, maar we staan open voor iedereen. Door teksten in te zetten die deze openheid onderstrepen, geven we zingeving concreet vorm, ook in de basiswerkingen.

EEN TIJD OM STIL TE STAAN

Tijd om even stil te staan: dat zeggen we vaak in een bezinningsmoment.
Stilstaan betekent eventjes de tijd stilzetten.
Dat kan natuurlijk niet echt, want tijd loopt altijd door.
Maar wij mensen kunnen tijd op verschillende manieren beleven.

Soms als heel lang en pijnlijk, wanneer we ons eenzaam en slecht voelen.
Dan kruipt de tijd.

Soms als stresserend, omdat we zo weinig tijd hebben.
Dan vliegt de tijd.

Soms als heel bedreigend, want de tijd spreekt ons over onze eindigheid.
Dan maakt de tijd ons bang.

Mensen met een chronische ziekte en mantelzorgers kennen het allemaal.
Maar er zijn ook momenten die we als vervullend ervaren:
als we heel mooie ervaringen hebben, ontmoetingen die ons blij maken.
Dan lijkt er even geen tijd te zijn.
Dan is de tijd vervullend, een moment van vreugde.

De twee gezichten van de tijd

De tijd heeft twee gezichten.

Dat wisten de oude Grieken al toen ze twee woorden voor de tijd bedachten.

Het eerste was *chronos*.

Dat kennen we uit woorden als chronometer en chronologie.

Chronos is een afschuwwekkende god

die zijn eigen kinderen opslokt uit angst voor de toekomst.

Vandaag spreken we over de tijd die we meten,

de seconden, uren, dagen, weken, jaren, ... die maar doordraaien,

zonder dat ze zich bekommeren om de mens.

Ook die tijd slokt mensen op:

ofwel omdat hij zo eindeloos lang kan duren,

ofwel omdat het tempo schroeïend hoog ligt.

Er zijn nogal wat slachtoffers van chronologische tijd!

Maar er is nog een tweede woord dat de oude Grieken voor tijd gebruikten: *kairos*.

Dat betekent zoveel als 'het geschikte moment', de gelegenheid.

Dat gaat over de tijd waarin we ons echt voelen leven. Waarin we echt bestaan.

Het is de tijd van verwachting en vervulling.

Het moment waarin we ons veilig en gelukkig mogen voelen.

Een moment dat ons spreekt van goedheid, liefde, aandacht en geborgenheid.

Een moment dat de 'moordende' tijd van chronos doorbreekt

en vertelt dat wij als mensen meer zijn dan de tijd.

Dat maakt de tijd plots anders.

Die wordt zo de tijd van creativiteit,

zoals het in het jaarthema van Samana staat.

(Johan Van der Vloet)

De vervulde tijd

De bekende Duitse benedictijnermonnik Anselm Grün schrijft:
'De vervulde tijd is de tijd waarin tijd en eeuwigheid samenvallen.
Het is de tijd die van God is vervuld, wanneer je helemaal aanwezig bent.
Dan bemerk je het geheim van het bestaan
en gaat het geheim van de tijd voor je open.
Dat is altijd een heilige tijd waarin God zich met jou bezighoudt
en je heel en gezond wil maken.
Binnen een wereld die op effectiviteit is gericht,
kunnen we dagelijks een vrijplaats ontdekken
waarin we de tijd anders beleven: als een tijd die God ons schenkt,
als zuiver heden, waarin het ons daagt wat leven betekent.
Het gaat erom helemaal aanwezig te zijn
in een heilige tijd die heilzaam voor je wordt.
Daarin ervaar je jezelf als heel en gezond,
als iemand die midden in de tijd boven de tijd uitgaat.
Dan kom je terecht in een gebied dat aan de tijd is onttrokken:
de tijdloze ruimte van Gods eeuwigheid.

(Anselm Grün, Tijd van je leven, pp 168-169)

De legende van de tijd

Deze legende wordt op verschillende plekken verteld. Ze gaat over hoe de beleving van de tijd sterk kan verschillen van de chronologische tijd. Een legende die doet nadenken over hoe wij in de tijd kunnen stilstaan...

Lang geleden leefde er in het klooster van Heisterbach een monnik die zich regelmatig overgaf aan diepe meditatie. Om zich nog meer te kunnen concentreren, liep hij vaak dagenlang rond in de uitgestrekte bossen die het klooster omringden. Toen hij op een dag in gedachten verzonken rondliep in het bos, hoorde hij plotseling een nachtegaal. Die zong zo ontroerend, dat het met geen woorden te beschrijven viel. De monnik luisterde enkele minuten lang naar dit prachtige gezang. Dan keerde hij terug naar het klooster. Maar daar stond hem een verrassing te wachten: het klooster leek helemaal veranderd. Toch klopte hij aan. Broeder-portier verscheen en deze vroeg hem wat hij wenste. "Is dit het klooster van Heisterbach?" vroeg de monnik. "Zoals u ziet, broeder." "Maar ik herken het helemaal niet, en ik ken u ook niet!" riep de monnik uit. Na even praten riep de portier de abt, die de monnik ook niet herkende. De monnik zei tot hem: "Ik heb dit klooster met toestemming van mijn abt voor hoogstens enkele uren verlaten om in onze bossen te gaan wandelen. En nu ik terug ben, herken ik niets meer." De abt wist niet wat zeggen. Maar toen viel hem iets in: "Ik herinner me nog iets. In de annalen van het klooster staat geschreven dat een van de broeders van dit klooster - een monnik die vaak in de omliggende bossen wandelde om te mediteren - op een dag niet meer terugkwam. Ben jij dan deze monnik?" De monnik besepte plots dat hij 200 jaar was weggebleven, terwijl hij in de overtuiging verkeerde dat hij slechts enkele minuten naar het wondermooie gezang van de nachtegaal had geluisterd...

EEN TIJD OM TE DANKEN

Dankbaar zijn we om de Samana-vrijwilligers
die tijd maken voor andere mensen,
die nabij zijn en aanwezig,
die zo de tijd even doen stilstaan.

Dankbaar zijn we voor alle mantelzorgers,
die zoveel van hun tijd en aandacht geven aan hen voor wie zij willen zorgen,
die de tijd tot vervulde tijd maken.

Dankbaar zijn we om de mensen met een chronische ziekte,
die ons doen beseffen dat de drukte van het alledaagse leven ons opsloopt
en ons te weinig doet nadenken over wat echt telt.
Dankbaar zijn we voor alle mensen, die hun tijd tot creativiTIJD maken
en zo zin geven aan de dagen van ons leven.

Een Bijbeltekst

In de Bijbel vind je universele verhalen over de mens: zijn verlangen, zijn pijn, zijn hoop, kwetsbaarheid en kracht. In het boek Prediker spreekt de auteur over de tijd: 'Alles heeft zijn tijd', zegt hij, elk moment heeft zijn eigen waarde.

Alles heeft zijn uur,
alle dingen onder de hemel hebben hun tijd.
Er is een tijd om te baren en een tijd om te sterven,
er is een tijd om te planten en een tijd om wat geplant is, te oogsten,
een tijd om te doden en een tijd om te genezen,
een tijd om af te breken en een tijd om op te bouwen,
een tijd om te huilen en een tijd om te lachen,
een tijd om te rouwen en een tijd om te dansen,
een tijd om stenen weg te gooien en een tijd om ze te verzamelen,
een tijd om te omhelzen en een tijd om van omhelzen af te zien,
een tijd om te zoeken en een tijd om te verliezen,
een tijd om te bewaren en een tijd om weg te doen,
een tijd om stuk te scheuren en een tijd om te herstellen,
een tijd om te zwijgen en een tijd om te spreken,
een tijd om lief te hebben en een tijd om te haten,
een tijd voor oorlog en een tijd voor vrede.
Wat heeft iemand dan aan al zijn werken en gezwoeg?
Ik overzag de bezigheden die God de mensen heeft opgelegd
om over te tobben.
Alles wat Hij doet, is goed op tijd;
ook heeft Hij de mens beseft van tijd gegeven,
maar toch blijft Gods werk voor hem
vanaf het begin tot het einde ondoorgrondelijk.
Daarom lijkt het mij voor de mens nog het beste
vrolijk te zijn en het er goed van te nemen.
Als hij kan eten en drinken
en genieten van wat hij met al zijn zwoegen bereikt heeft,
is dat immers ook een gave van God.

(Prediker 3,1-13)